

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ ๑๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

เป็นวันหยุดราชการเป็นหลักการเป็นอุดมการณ์อุดมธรรมเป็นมรรค
เป็นอริยมรรค มรรคก็ได้แก่ข้อวัตรกิจวัตร ข้อวัตรปฏิบัติที่เป็นธรรมนุญในชีวิต
เพื่อบริหารตนเอง บริหารคนอื่นเรียกว่ารัฐธรรมนุญ

วันจันทร์อังคารพุธพฤหัสบดีเป็นวันทำงานของข้าราชการ

มนุษย์เราต้องเอาธรรมนำชีวิต มีหลักการมีอุดมการณ์อุดมธรรม

ท่านพุทธทาสภิกขุท่านเป็นพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ประกอบด้วยปัญญา
สัมมาทิฐิ เป็นทั้งพระดีพระมีปัญญา ท่านได้พูดจากใจจากความจริงจากพระนิพพาน
เพื่อเป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรมในการประพฤติในการปฏิบัติ

ท่านได้ตรัสว่าเราทั้งหลายจะเป็นมนุษย์ได้ต้องปฏิบัติตามหลักการอุดมการณ์อุดม
ธรรมของความเป็นมนุษย์

เป็นสิ่งที่ประเสริฐ เราทั้งหลายต้องรู้ต้องเข้าใจในหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เราทั้งหลายถึงจะหยุดอบายมุขอบายภูมิ ด้วยความรู้ความเข้าใจ เข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติ เพื่อเป็นธรรมเป็นธรรมนุญ

เราทั้งหลายจะเป็นมนุษย์ได้พร้อมด้วยความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายถึงจะเข้าถึงพุทธะ ทางกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ ทุกสิ่งทุกอย่าง ต้องเกิดจากเหตุเกิดจากปัจจัย ความเป็นมนุษย์จะเป็นได้เพราะเรามีสัมมาทิฐิ ในการประพฤติการปฏิบัติ

เป็นมนุษย์ เป็นได้ เพราะใจสูง	เหมือนหนึ่งยุง มีดี ที่แววขน
ถ้าใจต่ำ เป็นได้ แต่เพียงคน	ย่อมเสียที ที่ตน ได้เกิดมา
ใจสะอาด ใจสว่าง ใจสงบ	ถ้ามีครบ ควรเรียก มนุสสา
เพราะทำถูก พุทถูก ทุกเวลา	เปรมปรีดา คั่นวัน สุขสันต์จริง
ใจสกปรก มีดมัว และร้อนร้าว	ใครมีเข้า ควรเรียก ว่าผีสิง
เพราะพูดผิด ทำผิด จิตประวิง	แต่ในสิ่ง นำตัว กลัวอบาย
คิดดูเถิด ถ้าใคร ไม่อยากตก	จงรีบยก ใจตน รีบชวนขวย
ให้ใจสูง เสียได้ ก่อนตัวตาย	ก็สมหมาย ที่เกิดมา อย่าเชื่อน เอย ๆ

วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดทำงานภายนอกเพื่อมาพัฒนาเรื่องจิตเรื่องใจ ทั้งความรู้ความเข้าใจเข้าสู่ภาคประพฤติภาคปฏิบัติเพื่อให้ติดต่อกันต่อเนื่อง ผู้ที่ถือศาสนาอะไรก็ไปยังสถานที่นั้น ๆ

ผู้ที่ถือศาสนาพุทธก็พากันไปวัด ผู้ที่ถือศาสนาคริสต์ก็พากันไปโบสถ์ ผู้ที่ถือศาสนาอิสลามก็พากันไปมัสยิด ผู้ที่ศาสนาพราหมณ์ก็ไปวิหาร

มนุษย์เรานะวันจันทร์ถึงวันศุกร์เป็นวันที่ทำงานกับการปฏิบัติธรรมสองอย่างควบคู่กันไป เพื่อเราจะได้พัฒนาทั้งวิทยาศาสตร์และพัฒนาจิตใจไปพร้อม ๆ กัน

เอาการทำงานกับการปฏิบัติธรรมไปพร้อม ๆ กัน วันเสาร์วันอาทิตย์หยุดทำงานภายนอก มาเน้นเรื่องจิตเรื่องใจเรื่องการเจริญสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อมเพื่อให้อยู่กับเนื้อกับตัวอยู่กับปัจจุบัน

ปัจจุบันเราทั้งหลายต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ไม่คิดในอดีตที่ผ่านมา ไม่วิตกกังวลในอนาคตที่ยังมาไม่ถึง ต้องเน้นลงที่ปัจจุบัน ทั้งความสงบกับปัญญา ต้องอยู่กับปัจจุบัน เพื่อเราจะเอาสมณะคือความสงบ เอาปัญญามาใช้มาโฟกัสในการประพฤติการปฏิบัติให้เต็มที่ในปัจจุบัน เพราะปัจจุบันนี้อดีตนั่นก็อยู่ที่ปัจจุบันอนาคตก็ไปจากที่ปัจจุบัน

ให้รู้ให้เข้าใจ ปัจจุบันนี้คือผลกรรมของอดีต

ให้รู้ให้เข้าใจ อนาคตของเราทุกคนมันอยู่ที่ปัจจุบัน

ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญของเราทุก ๆ คน

เราทั้งหลายต้องพากันเข้าใจเรื่องปัจจุบัน

ต้องโฟกัสการประพฤติการปฏิบัติอยู่ที่ปัจจุบัน เพื่อลงรายละเอียดทั้งกายวาจา กิริยามารยาทอาชีพ การดำเนินชีวิตของเราถึงจะเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา

เราพากันมาประพฤติมาปฏิบัติธรรม มาเจริญสติสัมปชัญญะรู้ตัวทั่วพร้อม เพื่อให้การประพฤติการปฏิบัติของเรานั้นติดต่อกันเนื่องทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาท

อาชีพให้เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา ไม่ให้เป็นนิติบุคคลตัวตน ต้องมีสัมมาทิฐิ
ความเห็นถูกต้อง ความเข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติถูกต้อง

วันจันทร์อังคารพุธพฤหัสบดีเป็นการทำงานพร้อมการปฏิบัติธรรม
ให้เอาวันจันทร์ถึงศุกร์เป็นการทำงานกับการปฏิบัติธรรมพร้อม ๆ กัน

วันเสาร์วันอาทิตย์ให้เน้นเรื่องจิตเรื่องใจ ให้พวกเราเข้าใจนะ เราต้องเอาธรรม
นำชีวิต เอาธรรมนำชีวิตรู้ ต้องตั้งใจตั้งเจตนา

เราคิดดูดี ๆ นะ กายวาจาภิรียมารยาทอาชีพมันเป็นเพียงอุปกรณ์
เป็นเพียงกรรมกร ตัวสำคัญมันอยู่ที่ใจนะ

การประพฤติการปฏิบัติจะถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง เน้นที่จิตที่ใจที่เจตนา

ให้ผู้ประพฤติปฏิบัติเข้าใจหลักการ อุดมการณ์อุดมธรรม ต้องมีสัมมาทิฐิ
รู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้ไม่ตริกันในกามไม่ตริกันในพยาบาท

ถ้าเราตริกันในกามตริกันในพยาบาทนั้น เราทุกคนจะไม่มีศีลไม่มีสมาธิไม่มีปัญญา
ศีลทางจิตทางใจมันจะขาดมันจะต่างมันจะพร้อยให้เราเข้าใจ

เราทั้งหลายต้องเห็นภัยในความไม่ถูกต้อง หรือว่าเห็นภัยในวิภวสงสาร
ต้องเป็นผู้ละอายชั่วเกรงกลัวต่อบาป เราต้องมีหลักการอุดมการณ์อุดมธรรมอย่างนี้

การรักษาศีลถึงเน้นเรื่องจิตเรื่องใจเรื่องเจตนา ทางส่วนทางราชการเค้าถึง
ไม่เอาเรื่องเอาโทษกับคนบ้า ทางฝ่ายพระศาสนาเค้าก็ไม่เรื่องเอาโทษกับคนบ้า
เพราะคนบ้าสมองมันเสีย

ให้พวกเราทั้งหลายเข้าใจนะ เราทั้งหลายมีเชื่อบ้ามาก่อนนะ มีความหลงเป็นพื้นฐาน เราจะหยุดเชื่อบ้าหยุดเชื่อความหลงได้มันต้องมีเหตุมีปัจจัย มีข้อวัตรข้อปฏิบัติ ต้องเห็นภัยในวิภวสงสาร เป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป ไม่พากันตรึกในกามตรึกในพยาบาท ต้องยกเลิกด้วยพระธรรมพระวินัย เข้าสู่ระบบ ธรรมบุญทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพอันต้องเข้าสู่ระบบ เข้าสู่กระบวนการแห่งการประพฤติการปฏิบัติ ทำหน้าที่ของเราให้มันสมบูรณ์

ให้มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าเราไม่มีปิติไม่มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติเราก็มีความทุกข์ ความทุกข์กับโรคซึมเศร้ามันคืออันเดียวกัน

ให้เราพากันรู้พากันเข้าใจนะ ความทุกข์กับโรคซึมเศร้ามันคืออันเดียวกัน การประพฤติการปฏิบัติของเราในการเรียนหนังสือในการทำงาน กายวาจาใจ กิริยามารยาทอาชีพอันเราต้องมีความสุขเพราะนี่คือความถูกต้อง มันเป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา มันเป็นปัญญาที่ประกอบด้วยความดี มันเป็นทั้งความดีทั้งความฉลาด เป็นทั้งสมณะวิปัสสนาอยู่ในตัวพร้อม ๆ กัน

อย่างเราการทำงานก็ต้องมีสติมีสัมปชัญญะ ใจอยู่กับเนื้อกับตัวอยู่กับการทำงาน มีความสุขให้เต็มที่ เราทั้งหลายต้องพากันจับหลักการอย่างนี้

ผู้ที่มาบรรพชาอุปสมบทคือผู้ที่เข้าสู่หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ถึงเรียกว่า พระศาสนา พระศาสนาเป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เค้ถึงเรียกว่าพระศาสนา

ความเป็นพระนั้นนะมันเป็นที่กับทุก ๆ คนทุกชาติทุกศาสนาเป็นพระได้
ทุก ๆ คน ไม่มีใครยกเว้น ถ้าจะยกเว้นก็ยกเว้นคนบ้า เพราะคนบ้าสมองมันเสียแล้ว
ก็ต้องยกเว้น

เพราะสิ่งภายนอกให้พวกเรารู้เข้าใจ สิ่งภายนอกมันเป็นเพียงรูปแบบ
เป็นเพียงภายนอก เป็นแบบเป็นฟอร์มเป็นการอยู่ในฟอร์มที่ได้รับแต่งตั้งถูกต้อง
ตามกฎหมายมีลายเซ็นต์เป็นลายลักษณ์อักษรแล้วมีฟอร์มมีรูปแบบ สิ่งภายนอก
มันเป็นฟอร์มเป็นรูปแบบ

อย่างเราทุกคนร่างกายเปลือยเปล่าอย่างนี้ เอาเสื้อผ้าอาภรณ์มาใส่สีไหน
มันก็เป็นสีนั้น

ตำแหน่งภายนอกเป็นตำแหน่งที่เค้าแต่งตั้งให้เรานะ ไม่ใช่ตำแหน่งของเรา

เราต้องเข้าถึงตำแหน่งของเราด้วยความรู้ความเข้าใจ แล้วเข้าสู่ภาคประพฤติ
ภาคปฏิบัติ เพื่อเข้าสู่ความเป็นพระของเราทุก ๆ คน เราจะได้มองข้ามสมมติสัจจะ
สมมติสัจจะมันดีมันมีประโยชน์ เพื่อให้เราเข้าถึงฟอร์มเข้าถึงรูปแบบทั้งกายวาจาใจ
กิริยามารยาทอาชีพเพื่อให้เข้าถึงบริสุทธิ์คุณ ความสมบูรณ์

เราทั้งหลายอย่าพากันหลงเพียงสมมติสัจจะหรือว่าหลงในสมมติสัจจะ
หลงในการแต่งตั้ง แต่งตั้งนี้มันเป็นตำแหน่งคนอื่นเค้ารับรองนะ รับรองความเป็น
มาตรฐาน รับรอง มอก. ด้วยการเรียนการศึกษา วัดระดับความรู้มาตั้งแต่อนุบาล
จนถึงปริญญาเอก ตั้งแต่้นักธรรมเบื้องต้นจนถึงนักธรรมเบื้องปลาย

ให้เราเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้รู้ความเป็นพระ พระนั่นคือพระธรรมคือพระวินัย ไม่ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยไม่ทำอะไรตามความรู้สึก มันต้องเอาพระธรรม เอาพระวินัย เพื่อเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญาที่บริสุทธิ์คุณ ชีวิตของเราจะได้ มีความสงบมีปัญญาไปพร้อมกัน ด้วยความรู้ความเข้าใจ

พากันตั้งอกตั้งใจทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์เพื่อบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจา กิริยามารยาททั้งอาชีพด้วยความตั้งใจด้วยเจตนา เพราะการประพฤติกการปฏิบัติ นั้น ไม่มีใครปฏิบัติให้ใครได้ ปฏิบัติแทนใครได้ ในโลกนี้ไม่มีใครช่วยเหลือเราได้ให้เข้าใจ อย่างนี้นะ ตนแลเป็นที่พึ่งของตน เราทั้งหลายต้องรู้การประพฤติกการปฏิบัติอย่างนี้

ครั้งโบราณกาลหลายร้อยหลายพันหลายหมื่นปีก็ใช้หลักการเดียวกันนี้แหละ เมื่อหลายร้อยหลายพันหลายหมื่นปี เดือนหนึ่ง ๓๐ วันก็มีวันหยุดทำงาน ๘ วัน เช่นเดียวกัน อย่างพระพุทธศาสนานี้วัน ๗ คำ ๘ คำ เป็นวันหยุดทำงานไปรักษาศีล อุโบสถอยู่ที่วัด วัน ๑๔ คำ ๑๕ คำไปรักษาศีลอุโบสถฟังธรรมอยู่ที่วัด

ปัจจุบันนี้โลกนี้เค้าก็เอาวันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดเพื่อพัฒนาใจเหมือน ๆ กัน ใช้หลักการอันเดียวกันนี้เอง เพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์พัฒนาใจ คำว่าพัฒนาหมายถึง ทำให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อการปฏิบัติให้ติดต่อดำเนินไปไม่ขาดสาย

เอาพระธรรมเอาพระวินัยนำชีวิต เราทั้งหลายถึงจะพากันเป็นพระ เอาตัวตน นำชีวิตเอาความรู้สึกนำชีวิตอันนี้ไม่เรียกว่าพระ เพราะว่ามันไม่ใช่พระธรรมพระวินัย มันเป็นนิติบุคคลตัวตน พระนั่นคือหน้าที่ หน้าที่ที่สมบูรณ์ทั้งกายวาจาใจ กิริยามารยาททั้งอาชีพ สมบูรณ์ที่เป็นธรรมบุญ

เค้าถึงเรียกว่าพระ คำว่าพระนี่คือพระธรรมคือพระวินัย ไม่ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย ต้องเอาพระธรรมเอาพระวินัยนำชีวิต นี่เป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม

ที่เค้าแต่งตั้งเค้าสมมติมีลายลักษณ์อักษรมีลายเซ็นต์ นี่เป็นตำแหน่งที่บุคคลเค้าแต่งตั้งไม่ใช่ตำแหน่งของเรานะ มันเป็นตำแหน่งที่คนอื่นเค้าแต่งตั้ง

ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจ ความรู้ความเข้าใจนี้เราจะได้ทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ทั้งทางกายวาจาภิรียามายาทอาชีพ ต้องสมบูรณ์ไม่ขาดตกบกพร่องต้องให้ได้มาตรฐาน

เรามองดูนะ คิดดูดี ๆ นะด้วยสติด้วยปัญญา เรามองดูแล้วนะมันยังเข้าไม่ถึงมาตรฐานที่เค้าแต่งตั้งให้เรานะ เพราะการแต่งตั้งนั้นมันมันถูกต้องแล้ว มันต้องเข้าสู่ภาคประพฤติกฎปฏิบัติให้สมบูรณ์ทั้งอรรถะทั้งพยัญชนะ ทั้งกายวาจาภิรียามายาทอาชีพมันสมบูรณ์

ที่ประวัติของเราทุกคนเป็นใครมาจากใครลูกของใคร เลือดกรู๊ปอะไร อาชีพอะไร เค้าให้กรอกประวัติลงในหนังสือในกระดาษ เพื่อจะรู้พื้นเพ รู้ดีเอ็นเอแห่งชีวิต รู้พื้นฐานรู้กรรมเก่ารู้เหง้ารู้ต้นตอมาจากไหน เพื่อจะได้รู้กรรมเก่า เพื่อจะได้รู้พื้นฐานที่ผ่านมา

ให้พวกเรารู้เข้าใจ เราจะได้เอาหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ๆ ปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์

การบริหารตัวเองและการเป็นข้าราชการนักรการเมืองเป็นนักบวชมันจะเป็นเพียงการแต่งตั้งนั้นไม่ได้ ถ้าไม่มีการทำหน้าที่ ไม่มีการประพฤติการปฏิบัติ มันจะเสียทรัพยากร เสียความถูกต้อง

ความรู้ความเข้าใจนั้นมันจะเป็นเพียงความรู้ความเข้าใจไม่มีการประพฤติการปฏิบัติ มันจะเป็นความว่างจากความดี ความดีกับปัญญาถึงไปพร้อมกัน ศีลสมาธิกับปัญญามันถึงอยู่ในเขตเดียวกัน มันจะแยกกันไม่ได้ มนุษย์เราถึงต้องมีธรรมบุญของมนุษย์ เราทั้งหลายถึงจะเข้าถึงความสมดุล เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

เพื่อความสงบเพื่อความร่มเย็นของตนเองและผู้อื่นถึงมีหลักการ ถึงมีข้าราชการนักรการเมืองมีประชากรของโลก ประชากรของโลกต้องเอาธรรมบุญนำชีวิต เพื่อพัฒนาทั้งทางวิทยาศาสตร์พัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันเพื่อมาเสียภาษีอากรเพื่อมาเสียสละตัวตน

เรื่องการเสียภาษีอากรให้พวกเราทุกคนพากันเข้าใจนะ ที่เราอยู่ในโลกนี้ต้องเสียภาษีอากรเพื่อบริหารธรรมบุญ บริหารรัฐธรรมบุญ ในการบริหารประเทศหรือบริหารประชากรของโลกของประเทศ ทุกคนเกิดมาในโลกนี้ต้องเสียภาษีอากร การซื้อขายแลกเปลี่ยนการประกอบอาชีพทุกอย่างเขาหักเอาเป็นภาษีอากรทุกอย่างต้องเสียภาษีอากร ไม่มีอะไรที่ไม่เสียภาษีอากร

พวกเราทั้งหลายเป็นข้าราชการเป็นนักรการเมืองพากันเข้าใจนะ เราทั้งหลายจะได้พากันทำหน้าที่เป็นข้าราชการเป็นนักรการเมือง

ให้เข้าใจว่าเราเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ให้เข้าถึงบริสุทธิคุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาท
ทั้งจิตใจ เพราะตำแหน่งข้าราชการนักรการเมืองตำแหน่งนักบวชเป็นตำแหน่งที่ได้รับ
การแต่งตั้งเป็นลายลักษณ์อักษร อย่าพากันเอาตำแหน่งนั้นพากันมาโก่งกิ้นคอร์รัปชั่น
อย่าพากันไปเรียนศึกษาเพื่อมาโก่งกิ้นคอร์รัปชั่น อย่ามาเป็นข้าราชการเพื่อโก่งกิ้น
คอร์รัปชั่น อย่ามาเป็นนักรการเมืองเพื่อโก่งกิ้นคอร์รัปชั่น อย่าพากันมาเป็นนักบวช
เพื่อโก่งกิ้นคอร์รัปชั่น อันนี้มันไม่ถูกต้องนะ

เราทุก ๆ คนจะต้องพากันแก้ที่ตัวของเราเอง ทำหน้าที่ของเราเอง พากันมีปิติ
มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ ถ้าเรามีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติ
การปฏิบัติ เราทั้งหลายก็มีความสุขอยู่แล้ว

ให้พวกเราเข้าใจความสุขความดับทุกข์ที่เป็นบริสุทธิคุณที่เป็นความรู้ความเข้าใจ
เราทั้งหลายจะได้เป็นข้าราชการจะได้เป็นนักรการเมือง ทุกวันนี้มองดูแล้วนะ
ไม่มีข้าราชการนะ ไม่มีการนักรเมืองนะ มีแต่กินบ้านกินเมือง

ด้วยความรู้ความเข้าใจเราไม่ต้องไปบริหารใครหรอก บริหารตัวเองนี่แหละ
ตัวเองก็ทำไม่ได้ปฏิบัติไม่ได้ มันจะไปบริหารใคร บริหารใคร เราไม่ได้บริหารตัวเอง
ลูกหลานมันก็เถียงเรา ลูกหลานก็ไม่ลงใจเรา

เราคิดดูดี ๆ นะ ทำไมลูกหลานมันเถียงเรา เพราะเราไปบริหารแต่ลูกหลาน
เราไม่ได้บริหารเรา

เราคิดดูดี ๆ นะ ทำไมข้าราชการนักรบเมืองหรือนักบวชประชากร
ของประเทศเค้าออกมาเดินขบวน ก็เพราะเราไม่เอาธรรมนำชีวิตไม่เอาธรรมบุญ
นำชีวิตด้วยการบริหารตนเอง ใครเค้าก็ไม่อยากเดินขบวนนะ เพราะการเดินขบวน
มันไม่มีงบประมาณในการเดินขบวน มันมีความขัดข้องไม่สะดวกด้วยประการ
ทั้งหลายทั้งปวง เพื่อจะได้เป็นผู้บริหารทั้งตัวเองบริหารทั้งผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน
ไม่ขาดตกบกพร่อง มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

การดำเนินชีวิตของเราจะทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาททั้งอาชีพมันเป็นรายรับ
รายจ่าย รายรับรายจ่ายนี้มันต้องสมดุลกัน เพื่อจะเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ
เข้าถึงความพอดี เพื่อเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม เป็นธรรมเป็นธรรมบุญเป็นหลักการ
เป็นอุดมการณ์แล้วก็เป็นอุดมธรรม

ถ้าเราเอาความรู้สึกนำชีวิต เอาความไม่เข้าใจนำชีวิตมันไม่ใช่อุดมธรรมนะ
มันเป็นอุดมแห่งความหลงนะ

ให้รู้ให้เข้าใจ มันไม่ใช่ธรรมไม่ใช่ธรรมบุญ มันเป็นความหลง มันเป็นความไม่รู้
ไม่เข้าใจ

เราต้องเข้าใจนะ เราต้องมีปัญญานะ เราต้องรู้ต้องเข้าใจ รู้แบบนี้เข้าใจอย่างนี้
เป็นผู้ที่รู้จักดีรู้จักชั่ว รู้จักรับผิดชอบ รู้จักผิดรู้จักถูก รู้จักธรรมรู้จักสภาวะธรรม
เราทั้งหลายจะได้บรรลุนิติภาวะ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจคือบุคคลที่ไม่บรรลุนิติภาวะ
ผู้ที่เอาความหลงนำชีวิตเรียกบุคคลเช่นนั้นว่าบุคคลที่ไม่บรรลุนิติภาวะ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจด้วยปัญญาถึงจะเป็นคนบรรลุนิติภาวะ การปฏิบัติของเราต้องเข้าใจ เราจะได้เป็นคนบรรลุนิติภาวะ ต้องก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจ เราทั้งหลายถึงจะเป็นผู้มีศีลปะแห่งชีวิต เป็นผู้มีศีลมีสมาธิมีปัญญา ยกเลิกความหลงมกมาย ยกเลิกความเป็นนิติบุคคลตัวตน เราทั้งหลายจะเข้าถึงธรรมนุญแห่งชีวิต ด้วยการปกครองตัวเองด้วยความรู้ความเข้าใจ เห็นภัยในวัฏฏสงสาร

ปฏิบัติตัวเองเค้าเรียกว่าเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนุญนำชีวิต

เมื่อเรารู้เข้าใจในเรื่องการปกครองทั้งตนเองและผู้อื่น ด้วยเป็นข้าราชการ เป็นนักการเมืองที่ถูกต้อง การบริหารตนเองและคนอื่นถึงจะเป็นมรรคเป็นอริยมรรค ความมั่นคงของชาติศาสน์กษัตริย์ถึงจะเกิดขึ้นมีขึ้นได้ด้วยความรู้ความเข้าใจ ในการประพฤติกการปฏิบัติ การประพฤติกการปฏิบัติจะได้ไม่พังทลายเหมือนตึก สตง.

ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจนะ เราเอานิติบุคคลตัวตน เอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต เอาความหลงนำชีวิต มันคือความไม่ถูกต้อง มันทุจริต มันต้องพังทลายเหมือนตึก สตง. เรามาคิดดูดี ๆ นะ เราทุกคนเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนุญชีวิตรหรือไม่ต้องรู้เข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจแล้วจะพังทลายเหมือนตึก สตง.

ความเป็นคุณพ่อคุณแม่เป็นแบบเป็นพิมพ์มันต้องแน่นมาที่เราที่ตัวเรา ให้พวกเรารู้เข้าใจ เพื่อจะได้ทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ เราทั้งหลายอย่าพากันฟุ้งซ่าน ต้องพากันมีความสงบมีปัญญา

คำว่ากษัตริย์หมายถึงปัญญาบริสุทธิคุณ ยกเลิกตัวตน เอาปัญญาบริสุทธิคุณ นำชีวิต ความหมายนี้หมายถึงกษัตริย์ เราจะทำอะไรให้มีความรู้ความเข้าใจ ด้วยปัญญา คำว่ากษัตริย์นี้หมายถึงปัญญาไม่ใช่นิติบุคคลตัวตน ผู้ที่จะมาเป็น พระมหากษัตริย์ ถึงต้องทรงทศพิธราชธรรม เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต

หลักการของพระมหากษัตริย์ข้าราชการนักการเมืองก็คือหลักการอันเดียวกัน ไม่มีใครมีสิทธิพิเศษที่จะทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยได้ เรื่องวิทยาศาสตร์กับใจ ต้องไปพร้อม ๆ กัน

การดำเนินชีวิตตามหลักเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์เป็นหลักเหตุหลักผล ทางวัตถุ เป็นปัญญาทางวิทยาศาสตร์ เราต้องพัฒนาเรื่องจิตเรื่องใจไปพร้อม ๆ กัน พัฒนาทั้งวิทยาศาสตร์และพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กันเพื่อจะได้เข้าถึงความพอเพียง เพียงพอเข้าถึงความพอดี

เหมือนแพทย์ที่ผ่าตัดสมองนะ สมองมันเป็นศูนย์รวมของประสาทเส้นประสาท เพื่อควบคุมคอนโทรลร่างกายของมนุษย์ ผู้ที่ผ่าตัดต้องมีปัญญาารู้สรีระรู้เส้นประสาท มีปัญญายังไม่พอต้องมีความสงบ ความสงบกับปัญญามันถึงเป็นความเพียงพอ เพียงพอ เป็นความพอดี

แพทย์ผู้ที่ผ่าตัดหัวใจก็เช่นเดียวกัน หัวใจเป็นศูนย์ส่งเลือดสูบฉีดเลือด เพื่อหล่อเลี้ยงสรีระร่างกายจนกว่าจะหมดอายุขัยนะ ผู้ที่ผ่าตัดหัวใจต้องมีความรู้ มีปัญญาพร้อมกับมีความสงบมันถึงผ่าตัดปลอดภัยได้ด้วยความรู้ความเข้าใจ

การประพาศิการปฏิบัติถึงเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี ไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไป ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก่อนที่ท่านจะตรัสรู้ ท่านระลึกถึงทางสายกลาง ดึงเกินไปก็ได้ หย่อนเกินไปก็ได้ มันต้องเป็น ความพอเพียงเพียงพอเป็นความพอดี เหมือนสายกีตาร์ที่เค้เล่นดนตรี มันต้องเป็น ความพอดีเสียงมันถึงจะเพราะ

เรามาระลึกถึงพระพุทธเจ้าท่านก็เป็นลูกหลานของศาสนาพราหมณ์มาก่อน พราหมณ์ก็เน้นมรรคจริยธรรมตั้งแต่สัมมาสมาธินะ อันนี้มันเป็นการปฏิบัติ ไม่ครบวงจร มันเป็นสมาธิเป็นสมาบัติ

วงจรของชีวิตมันมีทางกายวาจาภิรียมารยาททั้งอาชีพรวมทั้งใจมันถึงจะครบ วงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ ท่านถึงเข้าถึงทางสายกลาง เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดีด้วยความรู้ความเข้าใจ ทุกอย่างนั้นถึงจะไม่มีปัญหา

เราจะเอาชีวิตใจชีวิตประจำวันทั้งกายวาจาใจภิรียมารยาทอาชีพรมาประพาศิ มาปฏิบัติ มามีปิติมมีความสุขมีเอ็กคตาศิในการประพาศิการปฏิบัติ เมื่อมันผ่านไป แล้ว ถือว่ามันผ่านไป แล้วมันเกษียณแล้วมันเอากลับคืนมาไม่ได้ ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญ ในการประพาศิการปฏิบัติ ปัจจุบันเป็นวาระแห่งชาติในการประพาศิการปฏิบัติ ทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพรทั้งใจเป็นวาระสำคัญ

ให้พวกเราทั้งหลายเข้าใจในการประพาศิการปฏิบัติ เราจะได้ไม่มองข้าม ในการประพาศิการปฏิบัติ เราจะได้เข้าถึงความพอเพียงพอเพียงเข้าถึงความพอดี ชีวิตของเราถึงจะเป็นชีวิตที่บรรลุนิติภาวะ เป็นชีวิตที่มีปัญญาบิสุทธิคุณ

ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ การปฏิบัติต้องไม่มีต่อหน้า และลับหลัง การปฏิบัติติดต่อกันเนื่องด้วยความรู้ความเข้าใจที่เป็นศีลเป็นสมาธิ เป็นปัญญาต้องติดต่อกันเนื่องเป็นกระบวนการเป็นกระแส

พระโสดาบันคือผู้ที่รู้เข้าใจ รู้หลักการรู้อุดมการณ์อุดมธรรม เป็นผู้ที่รู้จัก กระบวนการของปฏิจจสมุปบาทรู้เรื่องเหตุเรื่องปัจจัย คำว่ารู้เข้าใจนี้ไม่ใช่ความจำนะ ความจำมันเป็นสัญญาขั้นต้นนะ ความรู้ความเข้าใจมันคือความรู้ความเข้าใจ

อย่างเราไปเรียนหนังสือ ความหมายของการเรียนหนังสืออยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ ถึงหนังสือจะกองใหญ่เท่าภูเขาหรือใหญ่กว่าภูเขาความสำคัญอยู่ที่ความรู้ความเข้าใจ การที่เราค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์เป็นทีมเวิร์คหรือค้นคว้าคนเดียว ความสำคัญอยู่ที่ ความรู้ความเข้าใจ

เราต้องพัฒนาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์เพื่อแก้ปัญหา แก้ปัญหาเรื่องความแห้งแล้ง เพื่อจะให้หายจากความแห้งแล้ง เพราะทุกอย่างอยู่ที่เหตุที่ปัจจัย

การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์มันดีเพอร์เฟคเราต้องพัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน

เราต้องรู้หลักการรู้อุดมการณ์อุดมธรรม ประวัติศาสตร์เค้าให้เรียนรู้เพื่อจะได้ ต่อยอดกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพต้องเรียนรู้

ประวัติของพระพุทธเจ้า ประวัติของพระเยซู ประวัติของพระอัลเลาะห์ ต้องเรียนรู้ ประวัติคนดีคนไม่ดีก็ต้องเรียนรู้ เพื่อเราจะไม่เสียเวลาในการดำเนินชีวิต ที่ไม่ถูกต้อง

เราต้องรู้เราต้องเข้าใจเรื่องประวัติศาสตร์ เรื่องวิทยาศาสตร์

การเรียนการศึกษาของมนุษย์ถึงมีทั้งหมด ๑๘ ศาสตร์ ๑๘ ศาสตร์เบื้องต้นนะ
ถ้าอย่างกลางไปอีกก็ ๓๖ ถ้าอย่างละเอียดก็ ๕๔ นะ

ความรู้ความเข้าใจที่เราพากันไปเรียนไปศึกษาที่โรงเรียนนี่คือหลักการ
คืออุดมการณ์อุดมธรรม

เราจะได้รู้เข้าใจว่าทำไมเราต้องเรียนต้องศึกษา *ไม่เรียนไม่ศึกษาไม่ได้เหรอ..?*

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจในเรื่องการเรียนการศึกษานะ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ
เราจะปฏิบัติได้อย่างไร

เราต้องรู้เข้าใจเราถึงจะปฏิบัติได้ ความจำนี้แหละมันเป็นสัญญาขั้นนั้น
ความเข้าใจมันถึงจะเปลี่ยนแปลงสัญญาชาตญาณที่มันเป็นนิติบุคคลตัวตนได้ มันจะหยุด
สัญญาชาตญาณ ไม่ได้ทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย มันจะเข้าถึงธรรมเข้าถึงธรรมบุญ
เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมบุญนำชีวิต เพราะทุกคนไม่เห็นอกกฎแห่งกรรม
เหนือผลของกรรม ไม่ว่าสิ่งที่ดีที่ชั่ว

เราต้องรู้เข้าใจเรื่องกรรม อุปกรณ์ของกรรมไปจากกายวาจาภิรียามารยาทอาชีพ
มันเป็นสิ่งที่ถูกต้องไม่ถูกต้องนะ

คำว่ากรรมมันเป็นกลาง ๆ ถ้าเรารู้เราเข้าใจ เราถึงจะมีศีลมีสมาธิมีปัญญา
เราจะไม่ไปตามสิ่งแวดล้อมด้วยความรู้ความเข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจมันจะเห็นภัยในวิฆฏสงสาร มันจะมีความละอายต่อบาป
เกรงกลัวต่อบาป ไม่เอาความรู้สึคนำชีวิตมันจะเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต

เราทั้งหลายรู้เข้าใจในสิ่งที่ผิดที่ถูก ในเรื่องความเกิดและความหยุดเกิด
เราจะได้เข้าสู่หลักการเข้าสู่อุดมการณ์อุดมธรรม

วันเสาร์อาทิตย์เราต้องให้ถือว่าเป็นวันสำคัญนะ เราจะได้หยุดการหยุดงาน
ไปวัดเพื่อไปบำรุงพระศาสนาด้วยการประพฤติการปฏิบัติ หรือว่าไปบำรุงพระศาสนา
ทางวัตถุ ให้รู้ให้เข้าใจ

ถ้าเราไม่สะดวกในสถานที่ที่จะไป เราเอาที่บ้านของเรานั้นแหละคือการประพฤติ
การปฏิบัติ

เราต้องรู้การประพฤติการปฏิบัติ เพราะการประพฤติการปฏิบัติมันไม่เลือกกาล
สถานที่มันอยู่ที่เรารู้เข้าใจ

การพัฒนาธรรมพัฒนาปัจจุบันธรรมเราต้องมีสติมีปัญญา มีความสงบมีปัญญา
เข้าสู่หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เพื่อเราทั้งหลายจะได้เจริญสติเจริญสัมปชัญญะ

วันเสาร์วันอาทิตย์ก็ยกเลิกสิ่งภายนอกหมด อยู่กับสติสัมปชัญญะ

ยกเลิกการเล่นโทรศัพท์การไลน์โทรศัพท์ ยกเลิกดูหนังฟังเพลง ยกเลิกการแต่งตัว
ให้อยู่กับสติสัมปชัญญะ อย่างผู้ที่มาบวชในพระศาสนานี้ก็มิใช่วัตถกิวัตร
เจริญสติสัมปชัญญะ

แต่ก่อนนะเราเป็นฆราวาสยังไม่ได้ เราก็อยู่กับการทำงานภายนอก แต่เรามาบวชแล้วเรามายกเลิกงานภายนอกกลับมาอยู่การเจริญสติสัมปชัญญะ ให้มีสติสัมปชัญญะกับการทำข้อวัตรกิจวัตร เดินไปก็อยู่กับการเดิน นั่งก็อยู่กับการนั่ง นอนก็อยู่กับการนอน ต้องอยู่กับสติสัมปชัญญะ เพื่อเราจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ ต้องอยู่กับสติสัมปชัญญะ

ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราก็ไม่มีเครื่องอยู่นะ

เราต้องอยู่กับสติคือความสงบอยู่กับสัมปชัญญะตัวปัญญาด้วยการประพฤติการปฏิบัติ เราพยายามจับหลักจับประเด็นให้ได้ เพื่อใจของเราจะได้สงบ ใจของเราจะได้เย็น เพราะความเป็นนิติบุคคลตัวตนมันกดดันเรา

เราต้องรู้เข้าใจ ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเข้าสู่ภาคประพฤติกาคปฏิบัติให้มันติดต่อต่อเนื่อง ตามหลักเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราต้องเข้าสู่กระบวนการของภาคประพฤติกาคปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้เจริญสติสัมปชัญญะ สติต้องเป็นพื้นฐานนะ สติเป็นพระธรรมเป็นพระวินัยด้วยความรู้ความเข้าใจ ความสงบกับปัญญานี้ถึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก

เราคิดดูดี ๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ๒๐ พรรษาแห่งการเผยแผ่ธรรมนะ ท่านพูดถึงเรื่องความรู้ความเข้าใจ พูดเรื่องสติสัมปชัญญะ ให้บุคคลนั้นเน้นที่ตัวของบุคคลนั้นด้วยความรู้ความเข้าใจ

ท่านยังไม่ได้วางหลักการ ยังไม่ได้วางอุดมการณ์อุดมธรรม ยังไม่บัญญัติพระวินัย
สิกขาบทน้อยใหญ่

ด้วยความรู้ความเข้าใจทุกคนปฏิบัติได้เพราะไปเน้นที่ใจที่เจตนา
เพราะกระบวนการกายวาจาภิรียามายาทอาชีพน้อยที่ปัญญาสัมมาทิฐิด้วยความรู้
ความเข้าใจในเรื่องกายวาจาใจภิรียา มารยาทอาชีพนี้นั้นเป็นเพียงอุปกรณ์ เป็นเพียง
กรรมกรแห่งชีวิตนะ

ให้เราเข้าใจ ให้ตั้งใจตั้งใจเจตนา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านถึงบอก
พวกเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายอย่าได้พากันเพลิดเพลิน อย่าได้พากันประมาท
ถ้าเราเพลิดเพลินประมาทไม่เข้าสู่หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม มันจะทำให้เรา
เสียเวลา เสียโอกาส เสียกาลเสียเวลา

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายเป็นทั้งคนดีคนมีปัญญา เป็นคนมี
ปัญญาเป็นคนดี เป็นผู้ประเสริฐเป็นผู้มีลมปราณ ให้เราเอาอายุช่วยร่วมศตวรรษหนึ่ง
คือร้อยปี ไปประพฤติปฏิบัติด้วยความรู้ความเข้าใจ เข้าถึงพระนิพพานบ้านของเรา
ตั้งแต่ในปัจจุบันด้วยความรู้ความเข้าใจ ด้วยกันทุกท่านทุกคน
